

Sygn. akt I NKRS 78/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Elżbieta Karska

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie z odwołania A. P.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 24 czerwca 2022 r.
o umorzeniu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy
o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego
w Sądzie Okręgowym w Częstochowie, ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2019
roku, poz. 1144,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 7 grudnia 2022 r.,

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Uchwałą nr [...] z 24 czerwca 2022 r. Krajowa Rada Sądownictwa
(dalej: „KRS” lub „Rada”) umorzyła postępowanie z wniosku A. P. (dalej:
„odwołująca się”) o ponowne rozpatrzenie sprawy, w której KRS podjęła uchwałę nr
[...]1 z 8 grudnia 2020 r. w przedmiocie nieprzedstawienia wniosku o powołanie do

pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w Częstochowie, ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2019 r. pod poz. 1144.

Pismem z 16 lutego 2022 r. odwołująca się złożyła wniosek o wznowienie postępowania i ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej uchwałą nr [...]1 z 8 grudnia 2020 r. Odwołująca się podniosła, że w trakcie rozpoznawania sprawy przez Radę pominięto okoliczność wewnętrznej sprzeczności sporządzonej oceny kwalifikacji dotyczącej danych statystycznych jej pracy. Na posiedzeniu 26 maja 2022 r. zespół członków KRS, po zapoznaniu się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami i ich przeanalizowaniu, bezwzględną większością głosów przyjął stanowisko w przedmiocie rekomendowania Radzie uwzględnienia wniosku odwołującej się o ponowne rozpatrzenie sprawy, zakończonej podjęciem uchwały nr [...]1 z 8 grudnia 2020 r.

Na posiedzeniu plenarnym 10 czerwca 2022 r. Rada odroczyła rozpoznanie wniosku odwołującej się i uznała za zasadne zwrócenie się do Ministra Sprawiedliwości o informację na temat obsadzenia etatu sędziowskiego w postępowaniu dotyczącym stanowiska sędziego, ogłoszonego w Monitorze Polskim z 2019 r. pod poz. 1144, a w wypadku nieobsadzenia etatu – wystąpienie do Ministra Sprawiedliwości o wstrzymanie kolejnego ogłoszenia. Pismem z 14 czerwca 2022 r. Minister Sprawiedliwości poinformował, że stanowisko sędziowskie zwolnione w Sądzie Okręgowym w Częstochowie i obwieszczone w Monitorze Polskim z 2019 r., poz. 1141 zostało ponownie obwieszczone w Monitorze Polskim z 2021 r., poz. 792. Na przedmiotowe stanowisko zgłosił się jeden kandydat, który po procesie nominacji 26 kwietnia 2022 r. objął to stanowisko.

KRS uznała, że z uwagi na znaczny upływ czasu od podjęcia uchwały nr [...]1 z 8 grudnia 2020 r. i obsadzenie stanowiska sędziowskiego, objętego obwieszczeniem w Monitorze Polskim z 2019 r., poz. 1141, wydanie uchwały w sprawie z wniosku odwołującej się jest niedopuszczalne, gdyż mogłoby doprowadzić do wystąpienia przez Radę do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o powołanie odwołującej się na obsadzone stanowisko sędziowskie. Z tego względu Rada umorzyła postępowanie.

Pismem z 8 sierpnia 2022 r. odwołująca się wniosła odwołanie od powyższej uchwały, zaskarżając ją w całości. Odwołująca się zarzuciła zaskarżonej uchwale naruszenie art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 269, dalej: „u.KRS”). Tym samym wniosła o uchylenie zaskarżonej uchwały i przekazanie sprawy KRS do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu odwołująca się wskazała, że podczas postępowania nominacyjnego w przedmiocie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku Sędziego Sądu Okręgowego w Częstochowie ogłoszonego w Monitorze Polskim z 2019 r., poz. 1144, z bliżej nieokreślonych powodów Rada ograniczyła się do wysłuchania Kierownik Sekcji ds. Rozwodów i Separacji, posiadając wiedzę o czynnościach pozamerytorycznych podejmowanych przez Sędzię M. K. zmierzających do zdyskredytowania jej osoby, jak i mobbingu. Co więcej, uzasadnienie uchwały KRS nr [...]1 nie precyzowało w żaden sposób co oznaczały użyte przez Radę kryteria kwalifikacji i doświadczenia zawodowego kandydatki. Jej zdaniem, ograniczało się ono jedynie do zacytowania opinii kwalifikacyjnej sporządzonej przez SSO K. M.. Opinia ta została sporządzona natomiast pod przyjętą z góry tezę, a ponadto zawierała liczne błędy merytoryczne i przekłamania. Okoliczność ta została zgłoszona Radzie w zastrzeżeniach do opinii z 9 lipca 2020 r. i w czasie telekonferencji z zespołem opiniującym 7 grudnia 2020 r. Odwołująca się zaznaczyła, że wnioski końcowe zawarte w opinii kwalifikacyjnej, przeniesione do uzasadnienia uchwały KRS i przedstawione Radzie były nieuprawnione i sprzeczne z tabelami załączonymi do opinii kwalifikacyjnej. Co więcej, podniosła, że w postępowaniu nominacyjnym pominięto w stosunku do niej opinię sporządzoną przez wizytatora – SSO K. M. z zakresu lustracji wydziału III Rodzinnego Sądu Rejonowego w Myszkowie.

Odwołująca się wskazała, że Sąd Najwyższy w wyroku z 5 maja 2021 r. (I NKRS 48/21) pominął argumenty podniesione przez nią w odwołaniu od uchwały KRS nr [...]1 z 8 grudnia 2020 r. W uzasadnieniu tego wyroku również zacytowano niezgodne z faktami i statystyką wnioski opinii kwalifikacyjnej pomijając wszystkie zgłoszone przez nią dowody i okoliczności. Pomimo przedstawienia przez

odwołującą się w odwołaniu porównywalnej lub znacznie gorszej statystyki w zakresie stabilności orzeczniczej innych kandydatów, którzy wygrali w tym samym czasie konkursy do wydziałów cywilnych Sądu Okręgowego w Częstochowie, dyskryminacja ze strony Rady nie została poddana kontroli przed Sądem Najwyższym.

Odwołująca się wskazała, że nie podziela stanowiska KRS, iż obwieszczenie w Monitorze Polskim z 2021, poz. 792 o wolnym stanowisku sędziowskim, które nie zostało obsadzone, powoduje konieczność umorzenia postępowania. W poprzednich konkursach w analogicznej sytuacji KRS dopuszczała bowiem wznowienie postępowania i ponownie przeprowadzała konkurs występując uprzednio o przydzielenie wolnego stanowiska do Ministra Sprawiedliwości.

Odwołująca się w piśmie z 30 listopada 2022 r. złożyła uzupełnienie do powyższego odwołania, podtrzymując w nim swoje dotychczasowe stanowisko i dołączając materiał dowodowy, potwierdzający jej zdaniem, niesłusność zaskarżonej przez nią uchwały.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i zasługuje na oddalenie.

Zgodnie z przepisem art. 45 ust. 1 u.KRS, w przypadku ujawnienia nowych okoliczności Rada może z urzędu lub na wniosek uczestnika postępowania ponownie rozpatrzyć sprawę.

Weryfikując, czy zasadne było umorzenie przez Radę postępowania zainicjowanego wnioskiem odwołującej się z 16 lutego 2022 r. o wznowienie postępowania i ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej uchwałą nr [...]1 z 8 grudnia 2020 r., należy wyraźnie rozgraniczyć ocenę zarzutów podniesionych przez skarżącą oraz dopuszczalności przedstawienia przez KRS kandydata, na skutek ponownego rozpatrzenia sprawy, na zajęte już stanowisko sędziowskie.

Ustosunkowując się do pierwszej kwestii Sąd Najwyższy zauważa, że pomimo lakoniczności uzasadnienia zaskarżonej uchwały, z jego treści nie można wywodzić wniosku, iż KRS zakwestionowała zarzuty odwołującej się co do dopuszczalności wznowienia postępowania. Co więcej, o uznaniu tej argumentacji za zasadną przez zespół członków KRS może świadczyć to, że na posiedzeniu 26 maja 2022 r. przyjął on stanowisko w przedmiocie rekomendowania Radzie uwzględnienia wniosku odwołującej się.

Jednakże decydująca dla oceny prawidłowości podjętej przez Radę uchwały o umorzeniu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy jest druga z wymienionych kwestii, tj. ewentualne konsekwencje rekomendowania kandydata na zajęte już stanowisko sędziowskie. KRS nadała tej okoliczności prawidłowe znaczenie. Postępowanie nominacyjne na stanowisko sędziowskie, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2019 r., poz. 1144, o wznowienie którego wnioskowała odwołująca się, zostało bowiem ponownie obwieszczone w Monitorze Polskim z 2021 r., poz. 792 i zakończyło się nominowaniem innego kandydata, który objął to stanowisko 26 kwietnia 2022 r. Biorąc pod uwagę okoliczność, że Rada obradowała w przedmiocie wniosku odwołującej się o wznowienie postępowania już po tej dacie, bezprzedmiotowe byłoby wydanie w tym względzie rozstrzygnięcia merytorycznego. Nawet w przypadku hipotetycznego wznowienia przez KRS wskazanego postępowania nominacyjnego, nie istniałaby możliwość powołania wybranego przez KRS kandydata na stanowisko sędziowskie. Urząd ten został już bowiem obsadzony i w czasie wydawania zaskarżonej uchwały nie istniało wolne stanowisko dla kolejnego kandydata. Rada nie mogła również przedstawić Prezydentowi wniosku o powołanie większej liczby kandydatów niż liczba stanowisk objętych ogłoszeniem. Jak słusznie zaznaczył Sąd Najwyższy w wyroku z 16 lutego 2022 r. (I NKRS 160/21), zgodnie z art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji RP, powoływanie sędziów jest prerogatywą Prezydenta RP. Po uprawomocnieniu się uchwały w przedmiocie przedstawienia Prezydentowi RP wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego, KRS nie ma wpływu na dalszy bieg postępowania zmierzającego do realizacji wskazanego celu.

Powodem, dla którego Rada umorzyła postępowanie w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy, nie była ani ocena zarzutów odwołującej się

wobec uchwały nr [...]1 z 8 grudnia 2020 r., ani samo obwieszczenie w Monitorze Polskim z 2021 r., poz. 792 o wolnym stanowisku, o które ubiegała się ona wcześniej, lecz fakt, że stanowisko to zostało już zgodnie z prawem skutecznie obsadzone.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

I.n